

Sygn. akt I Ca 35/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 lutego 2015 r.

Sąd Okręgowy w Sieradzu Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący SSO Antoni Smus

Sędziowie SO Iwona Podwójniak

SR(del.) Ewelina Puchalska

Protokolant sekretarz sądowy Elwira Kosieniak

po rozpoznaniu w dniu 25 lutego 2015 r. w Sieradzu

na rozprawie sprawy

z powództwa G. S.

przeciwko (...) Spółka z o.o. w (...) S.A. w S.

o odszkodowanie

na skutek apelacji pozwanego (...) z o.o. w P.

od wyroku Sądu Rejonowego w Zduńskiej Woli

z dnia 3 grudnia 2014 r. sygn. akt I C 823/14

I. zaskarżony wyrok w punkcie 2 w ten sposób zmienia, że zasądzoną kwotę 443,42 złotych obniża do kwoty 69,45 (sześćdziesiąt dziewięć 45/100) złotych a datę "14 listopada 2014 roku" zastępuje datą „17 kwietnia 2014 roku”;

II. zasądza od powódki G. S. na rzecz pozwanego (...) z o.o. w P. kwotę 90 (dziewięćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu przed Sądem drugiej instancji.

Sygn. akt I Ca 35/15

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 03 grudnia 2014 roku Sąd Rejonowy w Zduńskiej Woli

w sprawie z powództwa G. S. przeciwko (...) S.A. w S. oraz (...) Sp. z o.o.

w P. o odszkodowanie zasądził od pozwanego (...) S.A. w S. na rzecz powódki kwotę 373,97 zł tytułem odsetek ustawowych od kwoty 5 000 zł wypłaconej z tytułu odszkodowania, za okres od 18 kwietnia 2014 roku do dnia 14 listopada 2014 roku,

a także zasądził od pozwanego (...) Sp. z o.o. w P. na rzecz powódki kwotę 443,42 zł tytułem odsetek ustawowych od kwoty 5 000 zł wypłaconej z tytułu odszkodowania, za okres od 11 marca 2014 roku do dnia 14 listopada 2014 roku.

Sąd nadto, w zakresie zasądzonej kwoty 373,97 zł, określił odpowiedzialność obu pozwanych względem powódki na in solidum. Kosztami procesu Sąd solidarnie obciążył obu pozwanych na rzecz powódki.

Powyższy wyrok zapadł na podstawie poczynionych przez Sąd Rejonowy ustaleń faktycznych, które Sąd Okręgowy co do zasady podzielił i przyjął za własne, a z których, w zakresie objętym zarzutami apelacyjnymi, wynika co następuje.

Powódka, w związku z doznanym złamaniem kości przedramienia prawego, na skutek poślizgnięcia się na oblodzonym chodniku, zgłosiła roszczenie o zapłatę zadośćuczynienia w kwocie 5 000 zł do obu pozwanych. Jako pierwszego do zapłaty wezwała pozwanego (...) Sp. z o.o. w P. zakreślając termin zapłaty do dnia 10 marca 2014 roku. W odpowiedzi na wezwanie (...) Sp. z o.o. w P. wskazała, iż w dacie postania szkody spółka posiadała ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej w (...) S.A. w S. i w dniu 17 marca 2014 roku szkoda została zgłoszona ubezpieczycielowi.

Ubezpieczyciel poinformował z kolei, iż nie wydał w sprawie decyzji, bowiem spółka nie przesłała mu umowy zawartej z zarządcą nieruchomości.

W dniu 14 listopada 2014 roku, już po wytoczeniu powództwa pozwane (...) S.A. w S. wypłaciło powódce kwotę 5 000 zł tytułem odszkodowania.

Stan faktyczny między stronami był niesporny.

W świetle powyższych ustaleń Sąd Rejonowy uznał powództwo ograniczone ostatecznie, na skutek dokonanej zapłaty należności głównej, co do zapłaty odsetek i kosztów postępowania, za uzasadnione.

Sąd wskazał, jako podstawę prawną roszczenia o zapłatę odsetek ustawowych art. 481 § 1 k.c. Dodał, iż w przypadku, gdy termin zapłaty nie jest oznaczony, dłużnik popada w opóźnienie gdy nie spełnia świadczenia niezwłocznie po wezwaniu wierzyciela, co wynika z art. 476 k.c. W przypadku zaś ubezpieczyciela termin zapłaty odszkodowania wynosi 30 dni od zgłoszenia szkody, co wynika z art. 817 § 1 k.c.

W ocenie Sądu Rejonowego powódka mogła dochodzić zapłaty odsetek co najmniej od dnia 18 kwietnia 2014 roku. Wobec powyższego, Sąd zasądził od pozwanego ubezpieczyciela odsetki ustawowe od dnia 18 kwietnia 2014 roku do dnia 14 listopada 2014 roku.

W przypadku pozwanego (...) Sp. z o.o. w P. Sąd zasądził odsetki od dnia 11 marca 2014 roku, a więc od dnia kiedy w opóźnienie popadł faktyczny sprawca szkody, który swoimi działaniami przyczynił się do nieterminowej zapłaty odszkodowania. Odpowiedzialność obu pozwanych za zapłatę odsetek Sąd ustalił na in solidum.

Powyższy wyrok w zakresie pkt. 2, tj. odsetek zasądzonych wyłącznie od pozwanego (...) Sp. z o.o. w P. zaskarżył tenże pozwany, przy czym co do kwoty 373,97 zł za okres od dnia 18 kwietnia 2014 roku do dnia 14 listopada 2014 roku.

Apelujący zarzucił wyrokowi naruszenie przepisu art. 481 § 1 k.c. poprzez jego błędne zastosowanie i zasądzenie od pozwanego odsetek za ten sam okres opóźnienia dwukrotnie tj. w pkt. 3 w zw. z pkt. 1 wyroku oraz w pkt. 2 wyroku. Wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w pkt. 2 poprzez zasądzenie od niego na rzecz powódki kwoty 69,45 zł tytułem odsetek ustawowych od kwoty 5 000 zł za okres od dnia 11 marca 2014 roku do dnia 17 kwietnia 2014 roku oraz zasądzenie kosztów procesu za II instancję.

Powódka, w odpowiedzi na apelację, wniosła o jej oddalenie i zasądzenie od skarżącego kosztów postępowania apelacyjnego według norm przepisanych. Powódka wskazała, iż pozwany ubezpieczyciel po wydaniu wyroku dokonał zapłaty na jej rzecz kwoty 373,97 zł tytułem odsetek, zaś wyrok, co do kwoty 69,45 zł, uprawomocnił się bowiem powódka go nie zaskarżyła w tym zakresie. Wskazała, iż w pozostałej, skarżonej części, wobec dokonanej zapłaty, apelacja jest bezprzedmiotowa i bezzasadna.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest uzasadniona. Zarzut naruszenia przepisu prawa materialnego art. 481 § 1 k.c. jest trafny.

Wskazać należy, iż roszczenie powódki o zapłatę odsetek za opóźnienie w wypłacie zadośćuczynienia należy analizować przez pryzmat odpowiedzialności pozwanych za szkodę, a w szczególności terminu wymagalności zapłaty zadośćuczynienia.

Obaj pozwani w niniejszej sprawie ponoszą odpowiedzialność na zasadzie in solidum za szkodę wyrządzoną powódce. Każdy z nich w innym czasie popadł w opóźnienie w terminie zapłaty zadośćuczynienia. Najwcześniej, bo w dniu 11 marca 2014 roku w opóźnienie popadł pozwany (...) Sp. z o.o. w P., natomiast ubezpieczyciel (...) S.A. w S. w opóźnienie popadł po upływie 30-dniowego okresu od dnia zgłoszenia szkody, czyli pozostawał w zwłoce od dnia 18 kwietnia 2014 roku. To, że obaj pozwani ponoszą odpowiedzialność w różnych datach, nie stoi na przeszkodzie przyjęcia ich odpowiedzialność na zasadzie in solidum, co wynika z mającego odpowiednie zastosowanie do tej odpowiedzialności przepisu art. 368 k.c., zgodnie z którym zobowiązanie może być solidarne, choćby każdy z dłużników był zobowiązany w sposób odmienny. Solidarność jednak sięga tylko do poziomu najniższego długu, za który odpowiadają wszyscy dłużnicy.

W tym przypadku odpowiedzialność obu pozwanych in solidum, z tytułu opóźnienia w zapłacie, obejmuje okres od 18 kwietnia do 14 listopada 2014 roku. Wysokość odsetek ustawowych za ten okres, liczona od kwoty 5 000 zł, wynosi 373,97 zł. Prawidłowo więc Sąd I instancji zasądził odsetki ustawowe w tej wysokości w pkt. 1 wyroku, określając w pkt. 3 odpowiedzialność obu pozwanych za ich zapłatę na in solidum. Natomiast zasądzone w pkt. 2 wyroku wyłącznie od apelującego (...) Sp. z o.o. w P. odsetki ustawowe, mające określać jego własną odpowiedzialność za opóźnienie w zapłacie zadośćuczynienia nie są prawidłowe zarówno co do wysokości, jak i terminu zapłaty. Wskazać bowiem należy, co prawidłowo ustalił Sąd I instancji, że pozwany (...) Sp. z o.o. w P. popadł w opóźnienie w zapłacie od dnia 11 marca 2014 roku (następnego po wyznaczonym przez powódkę terminie do zapłaty). Należy jednak podkreślić, że do dnia 17 kwietnia 2014 roku odpowiada sam za to opóźnienie, jego odpowiedzialność nie jest objęta wypadkiem ubezpieczeniowym, za który odpowiada ubezpieczyciel, gdyż dopiero od dnia 18 kwietnia 2014 roku powstaje wspólna odpowiedzialność obu pozwanych. Z tego względu za okres opóźnienia, za który odpowiada wyłącznie sprawca należało zasądzić odsetki ustawowe jedynie od pozwanego (...) Sp. z o.o. w P., ale do dnia poprzedzającego powstanie wspólnej (in solidum) odpowiedzialności obu pozwanych za szkodę, a więc do dnia 17 kwietnia 2014 roku. Tymczasem Sąd I instancji zasądzając w pkt. 2 wyroku odsetki wyłącznie od pozwanego (...) Sp. z o.o. w P. objął obowiązkiem zapłaty ponownie okres, za który wspólnie ponoszą odpowiedzialność obaj pozwani, o którym orzekł już w pkt. 1 w zw. z pkt. 3 wyroku. Trzeba zatem zgodzić się z zarzutem apelującego, że w ten sposób, w wyroku jego odpowiedzialność z tytułu zapłaty odsetek za okres od 18 kwietnia do 14 listopada 2014 roku jest dwukrotna, co należy uznać za niezasadnione i pozbawione podstaw prawnych.

Twierdzenia powódki zawarte w odpowiedzi na apelację, iż zapłata przez ubezpieczyciela odsetek orzeczonych w pkt. 1 wyroku spowodowała, że podstawa do uwzględnienia apelacji odpadła, nie są słuszne. Zapłata odsetek orzeczonych w pkt. 1 wyroku spowodowała zwolnienie z odpowiedzialności pozwanego ubezpieczyciela, a także pozwanego (...) Sp. z o.o. w P., ale jedynie do wysokości dokonanej zapłaty. Drugi pozwany, apelujący w niniejszej sprawie, nadal ponosi odpowiedzialność za zapłatę odsetek, przy czym jak trafnie wskazuje apelujący, ich wysokość jest inna, niż orzeczona w pkt. 2 wyroku. Sama powódka z resztą podkreśla w odpowiedzi na apelację, iż aktualnie jej jedynym roszczeniem wobec pozwanego (...) Sp. z o.o. w P. jest roszczenie o zapłatę odsetek w wysokości 69,45 zł. Stwierdzenie to, w kontekście poczynionych rozważań jest słuszne i taką właśnie kwotę powinien zasądzić Sąd I instancji w pkt. 2 wyroku. Wynika ona z odpowiedzialności pozwanego (...) Sp. z o.o. w P. za opóźnienie, w jakie popadł sam, pozostając w zwłoce z zapłatą kwoty 5 000 zł tytułem zadośćuczynienia w okresie od dnia od 11 marca 2014 roku do dnia 17 kwietnia 2014 roku (w istocie stanowi różnicę między kwotą 443,42 zł a kwotą 373,97 zł).

Wobec powyższego, uznając zarzuty apelacji za uzasadnione, Sąd II instancji zmienił zaskarżony wyrok zarówno do kwoty, jak i okresu, do którego naliczone mogły być odsetki, o czym orzekł w pkt. 1 wyroku.

O kosztach orzeczono w pkt. 2 na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu.